ΈΤΟΣ Ε' ΈΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1894 ΑΡΙΘ. 7.

ΗΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εἰσὶ δεκτοὶ πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα παντὸς ἔθνους, προκληρωτέαι.

Ἕκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κιόσκια καὶ πρακτορεῖα. Τόμοι ἁπλ. δρ. 8, χρυσόδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεὰν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Βουλῆς ἀριθ. 7 καὶ ὁδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34. —ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερ. δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 12'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: **Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀνοργάνου κόσμου**, (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Μ. Κ. Στεφανίδου. — **Περὶ τέρμητος**, ὑπὸ Τυφῶνος.— **Μέχρι Πατρῶν**, ὑπὸ Καρνίωνος.— **Εἰς τὴν Μύκονον**, ὑπὸ Γ. Α. Πολίτου. — **Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου. Ἐπίσκεψις πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως»**, (συνέχεια) μετ' εἰκόνων, ὑπὸ Φ. Π. — **Μόζαρτ**, (μετ' εἰκόνος) ὑπὸ Φρίκ.—**Ἂν μ' ἀπατᾷς** (ποίημα), ὑπὸ Τ· Ν. Πλατανίτη.— **Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως»**. — **Αἰνίγματα**.— **Ἐπιστημονικὸν παίγνιον**— **Ἀγγελίαι**.

ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΝΟΡΓΑΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(συνέχεια καὶ τέλος)

Ἀλλ' οἱ πλέον διάπυροι ἀστέρες εἶναι καὶ οἱ διατρέχοντες τὸ στάδιον τῆς πρώτης αὐτῶν ἀναπτύξεως, ἤτοι τὴν πρώτην ἡλικίαν, εἶναι δὲ συγχρόνως καὶ οἱ χημικῶς ἁπλούστεροι· ἄρα τὰ ἐν αὐτοῖς χημικὰ στοιχεῖα εἶναι οἱ πρῶτοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἀνοργάνου κόσμου.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι κατ' ἐξοχὴν τὸ Ὑδρογόνον, ἐκ δὲ τῶν μετάλλων κυρίως τὸ νάτριον καὶ τὸ μαγνήσιον.

Οἱ ψυχρότεροι δὲ τῶν ἀστέρων εἶναι καὶ μεταγενέστεροι καὶ χημικῶς συνθετώτεροι. Τούτων δὲ οἱ μὲν ἀποτελοῦνται ἐκ πυρῆνος διαπύρου καὶ ἀτμοσφαίρας ἀερομόρφου, ἐν οἷς τὸ ὑδρογόνον κατὰ μικρὸν ἐκλείπει, τὰ δὲ μεταλλικὰ στοιχεῖα βαίνουσιν αὐξανόμενα καὶ κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὴν ποικιλίαν· οἱ δὲ τῶν ἀστέρων τούτων εἶναι ἔτι μᾶλλον ψυχρότεροι καὶ πυκνότεροι, τὸ ἐν αὐτοῖς ὑδρογόνον ὁλοτελῶς ἐκλείπει, ὡς αὐθύπαρκτον στοιχεῖον, τὰ δὲ λοιπὰ χημικὰ στοιχεῖα οὐ μόνον πολλαπλασιάζονται, ἀλλὰ καὶ ἄρχονται ἑνούμενα εἰς πληθὺν χημικῶν ἑνώσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν στερεὸν φλοιὸν τῶν ἀστέρων τούτων. Τοιοῦτος ἀστὴρ εἶναι καὶ ἡ ἡμετέρα γῆ.

Προχωροῦντες ἔτι περαιτέρω, τ. ἔ. ἐρευνῶντες τὴν ἱστορίαν τῆς γῆς, βλέπομεν, ὅτι ἡ ποικιλία τῶν χημικῶν πλέον ἑνώσεων ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνεται, ἐφ' ὅσον ἀνερχόμεθα εἰς τὰς νεωτέρας γεωλογικὰς περιόδους.

Οὕτω κατὰ τὰς πρώτας ἐποχὰς τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ γηΐνου φλοιοῦ, ἤτοι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀρχαιολιθικοῦ αἰῶνος, ἁπαντῶσι μὲν διάφοροι ἑνώσεις ἀποτελοῦσαι τὰ πυριγενῆ τότε πετρώματα, λείπουσιν ὅμως καθ' ὁλοκληρίαν αἱ ποικίλαι χημικαὶ συνθέσεις τῶν κυρίως κρυσταλλογενῶν ὀρυκτῶν. Ταῦτα ἀπαντῶμεν βραδύτερον, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ εἰσέτι ὑπολειπόμενον ὑδρογόνον τῆς γηΐνου ἀτμοσφαίρας ἑνοῦται μετὰ τοῦ ὀξυγόνου εἰς ὕδωρ, παρουσιάζοντας δὲ τοιαῦτα ὑδατογενῆ ὀρυκτὰ κατὰ τὴν περμικὴν ἰδίως διάπλασιν καὶ ἐφεξῆς, ὁπότε πρὸς σχηματισμὸν αὐτῶν λαμβάνουσι χώραν ποικίλαι χημικαὶ ἀντιδράσεις, συνεργοῦντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὕδατος.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐκείνῃ τῆς γῆς ἀτμοσφαίρᾳ αἰωρεῖται ὡς διοξείδιον ἄνθρακος καὶ τὸ ἀνθρακικὸν στοιχεῖον, ὅπερ φαίνεται μέν, ὅτι ὑπάρχει ἐν ποσότητι ἐλαχίστῃ καὶ ἐν τοῖς ἄστροις τῆς πρώτης ἡλικίας, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἀφθονεῖ ἰδίως κατὰ τὴν πρὸ τῆς λιθανθρακοφόρου περίοδον.

Τὸ ἀνθρακικὸν τοῦτο στοιχεῖον προσκτᾶται ἰδιότητας χημικῆς συγγενείας ποικιλοτάτας καὶ θαυμασίους, ἃς σήμερον ἡ θεωρητικὴ Χημεία διὰ διαφόρων ὑποθέσεων ζητεῖ νὰ ἐξηγήσῃ, ἔχον δὲ τὰς ἰδιότητας ταύτας κατέρχεται εἰς τὸν χημικὸν ἀγῶνα καὶ ἀποτελεῖ ἑνώσεις τὰ μάλιστα πολυπλόκους, ἤτοι ἑνώσεις ὀργανικάς, ἀποτελούσας νέαν φάσιν φυσικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνοργάνου κόσμου. Ἡ νέα αὕτη φυσικὴ ἐξέλιξις φθάνει τὸ ἀνώτατον σημεῖον κατὰ τὴν τριτογενῆ ἢ τεταρτογενῆ περίοδον, ὅτε ὁ ὀργανικὸς κόσμος ἐγέννησε τὸν ἄνθρωπον.

ΜΟΖΑΡΤ

Δυνάμεθα ἔτι περαιτέρω νὰ προχωρήσωμεν. ἤτοι νὰ μεταβῶμεν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν σελήνην. Ἐνταῦθα βλέπομεν ὅτι ἡ ψῦξις προεχώρησε μέχρι τοῦ κέντρου ἴσως, ἐν ἄλλαις λέξεσιν αἱ χημικαὶ συνθέσεις κατέχουσιν ὅλον αὐτῆς τὸν ὄγκον. Ἐπίσης τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἀὴρ ἢ τὸ πλεῖστον μέρος τούτου ἠνώθη χημικῶς μετὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης, ὁ δὲ ὀργανικὸς κόσμος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ ἀνόργανον ὕλην. Ἐντεῦθεν ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἐξελίξεως τῆς ὕλης δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὀπισθοδρόμησις, ἤτοι τάσις πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς μορφήν. Ἐὰν τοῦτο λάβῃ χώραν, αὐτὸ δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν καταστροφὴν τοῦ κόσμου, διότι ἡ ἐν τῇ φύσει καταστροφὴ εἶναι ἁπλῶς χημικὴ ἀλλοίωσις.

Ὅπως δὲ τὸ ἐνόργανον, ὃν ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀνόργανον κατάστασιν, πρέπει ν' ἀποθάνῃ, οὕτως ἀναλόγως ὅπως ἡ ἀνόργανος ὕλη ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ ἁπλουστέραν κατάστασιν, πρέπει νὰ θερμανθῇ, ὅτε πᾶσα χημικὴ ἕνωσις καθίσταται χημικῶς ἁπλουστέρα. Ἡ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἀποσύνθεσις αὕτη εἶναι ἡ τοῦ χημικοῦ Deville Dissociation (=ἀφαιτερισμός). Ὁ ἀφαιτερισμός, ὅστις εἶναι ὁδὸς ἀντίστροφος ἐκείνης, ἣν ἠκολούθησεν ἡ τῆς ἀνοργάνου ὕλης ἐξέλιξις, δύναται νὰ ὀνομασθῇ θάνατος τοῦ ἀνοργάνου κόσμου.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν οἱ ἀστέρες ἡλικιοῦνται καὶ ψύχονται, ἐπὶ τοσοῦτον ἐκ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων ἐξελίσσονται νέα. Πάντων δὲ τῶν χημικῶν στοιχείων ἁπλούστατον εἶναι τὸ ὑδρογόνον, ἀπαντῶν ἄφθονον κατὰ τὴν ἀρχέγονον τῆς ὕλης κατάστασιν. Τὸ ὑδρογόνον λοιπὸν εἶναι ἐν τῷ ἀνοργάνῳ κόσμῳ ὅ,τι ἡ ἀμοιβὰς ἐν τῷ ζωϊκῷ.

Ἐντεῦθεν ἄρα, ὅπως ἔχωμεν ἔλξιν παγκόσμιον, οὕτως ἔχομεν καὶ παγκόσμιον ἐξέλιξιν. Δικαίως δὲ ὅσην σημασίαν ὑψίστην ἔχουσιν ἀμφότεροι οἱ φυσικοὶ οὗτοι νόμοι εἰς τὴν τοῦ σύμπαντος καθολικὴν οἰκονομίαν, τοσαύτην τιμὴν ὀφείλει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς τὰς δύο δαιμονίας αὐτοῦ ἐκφάνσεις, εἰς τὸν Νεύτωνα καὶ τὸν Δαρβῖνον.

(Ἐν Μυτιλήνῃ) *Μ.Κ. Στεφανίδης.*

ΠΕΡΙ ΤΕΡΜΗΤΟΣ

Τὰ ἔντομα, ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἀποτελούντων αὐτὰ εἰδῶν, τῶν μεταμορφώσεων τὰς ὁποίας ὑφίστανται, ἕως ὅτου λάβωσι τὴν τελείαν αὐτῶν μορφήν, τῆς ποικιλίας καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν χρωμάτων, δι' ὧν εἰσὶν ἐστολισμένα, καὶ πρὸ τῶν ὁποίων πολλάκις μένομεν ἐκθαμβοι, πρὸς τούτοις δὲ ἕνεκα τῶν καταστροφῶν, τὰς ὁποίας οὐχὶ σπανίως ἐπιφέρουσιν ἐπὶ τῶν προμηθειῶν μας, τῆς ξυλικῆς, τῶν οἰκιῶν μας κλπ. ἀλλ' ἰδίᾳ διὰ τὰ περιεργότατα αὐτῶν ἤθη καὶ ἔθιμα, τὸ εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον ἔνστικτόν των, τὰς φροντίδας των περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς ζωῆς τῶν ἑαυτῶν τέκνων, ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν εὐρυτέρων πεδίων ἐρεύνης, διὰ τὸν ἐπιστήμονα καὶ εἶνε μία τῶν σπουδαιοτέρων ὑποδιαιρέσεων ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν ζῴων.

Μεταξὺ τῶν ἐντόμων ὑπάρχουσι τάξεις τινες τούτων, ζῶσαι κοινωνικῶς ὑπὸ τοιαύτην ἁρμονίαν καὶ κανονικότητα, ὥστε πολλαὶ κοινωνίαι ἀνθρώπων ἤθελον ὠχριάσει ἀπέναντι αὐτῶν.

Μία τῶν κοινωνικῶς βιούντων τοιούτων τάξεων ἐντόμων εἶνε καὶ οἱ *τέρμητες*, ὧν τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα θέλουσι μᾶς ἀπασχολήσει ἐν τοῖς ἑξῆς.

Οἱ *τέρμητες*, οἱ καὶ λευκοὶ μήρμυκες ὀνομαζόμενοι συνήθως, καίπερ μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντες πρὸς τοὺς μήρμυκας, ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐντόμων καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν νευροπτέρων, προὐκάλεσαν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ πολλοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐρεύνης διὰ τοὺς ἐπιστήμονας, πρῶτον μὲν ἕνεκα τῶν καταστροφῶν, ὧν γίνονται πρόξενοι τοῖς ἀνθρώποις, δεύτερον δὲ ὡς ἐκ τῶν πάσης προσοχῆς ἀξίων ἠθῶν καὶ ἐθίμων των.

Οἱ *τέρμητες* διαιροῦνται εἰς πολλὰ εἴδη, ὧν τὰ πλεῖστα ζῶσιν εἰς τὰς τροπικὰς χώρας, δύο δὲ καὶ μόνον εἴδη τούτων ἁπαντῶσι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς π. χ. εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, ὅπου καὶ ἐμελετήθησαν ὑπὸ τοῦ Lespes περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Τὰ ζῷα ταῦτα ζῶσι κοινονικῶς, κατασκευάζοντα τὰς κρύπτας αὐτῶν ἐντὸς τοῦ κορμοῦ τῶν γεγηρακότων δένδρων, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ ἐντὸς τῶν δοκῶν τῆς στέγης τῶν οἰκοδομημάτων, καταστρέφοντα τέλεον αὐτά, μὴ φειδόμενα, εἰμὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ λεπτοῦ στρώματος, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου συνηθέστατα γίνονται πρόξενοι τῆς κατερειπώσεως τῶν οἰκοδομημάτων, ὡς παρετηρήθη τοῦτο εἰς τὰς πόλεις Rochelle, Rocheffort. κλπ. εἰς ἃς πολλὰ οἰκοδομήματα κατέπεσαν καὶ οἱ κάτοικοι ἠναγκάσθησαν πρὸς πρόληψιν τούτων, νὰ περιβάλωσι διὰ ψευδαργύρου τῶν οἰκιῶν των, τὰς δοκούς.

Μετὰ τοὺς Εὐρωπαίους Τέρμητας ἔχομεν καὶ τοὺς Ἀφρικανούς, οὓς ὁ Smethman ἐπὶ τόπου ἐξήτασε, καὶ ἰδίᾳ ἓν εἶδος αὐτῶν, τοὺς μαχίμους. Οὗτοι κατὰ τὸν Smethman παρουσιάζουσιν ὅλως ἰδιότροπα, ἀλλ' ἅμα καὶ περιεργότατα ἤθη καὶ ἔθιμα. Τὰς φωλεὰς των κατασκευάζουσιν ἐπὶ πηγώδους ἐδάφους καὶ ἐκ πηλοῦ, εἰς σχῆμα κωνικόν, ὕψους 3-4 μέτρων καὶ μετὰ τοσαύτης στερεότητος, ὥστε τὸ βάρος ἀγρίου ταύρου ἰθαγενοῦς ἀνερχομένου ἐπ' αὐτῶν νὰ μὴ τὰς καταρρίπτῃ: τοῦτο συχνάκις παρετηρήθη συμβαῖνον, οὐχὶ βεβαίως ἄνευ ἐκπλήξεως. Περὶ τῆς ἀντοχῆς δὲ τούτων καὶ αὐτὸς ὁ Smethman διηγεῖται, ὅτι ἀνῆλθε μετὰ τῶν συντρόφων του, ὅπως παρατηρήσωσι μὴ πλοῖόν τι ἐπλησίαζε πρὸς αὐτούς, καὶ οὐδεμία ἐπῆλθεν εἰς τὰς φωλεὰς βλάβη. Καὶ περὶ τῆς χωρητικότητός των δὲ λέγει, ὅτι ἐτοποθετήθη ποτὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐνήδρευσε χάριν κυνηγίου.

Τὰς κωνοειδεῖς ταύτας φωλεὰς διαιροῦσιν οἱ τέρμητες εἰς δύο διαμερίσματα, ἐν τῷ μέσῳ δ' αὐτῶν τοποθετοῦσιν ἐπιμήκη θολωτὴν κυψέλην, μήκους 0,25 μ., ἐν ᾗ ἐνδιαιτᾶται τὸ βασιλικὸν ζεῦγος, καὶ περὶξ ταύτης ὑπολείπεται χῶρος, ὅστις προώρισται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Εἰς τὸ ἄνωθεν δὲ τῆς κυψέλης ταύτης μέρος ὑπάρχουσιν αἱ ἀποθῆκαι πλήρεις γόμμας καὶ λοιπῶν ξηρῶν φυτικῶν χυμῶν, οὓς συλλέγουσιν οἱ ἐργάται χάριν τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους. Εἰς τὴν περίμετρον τῆς φωλεᾶς, κατασκευάζονται κυψελίδες ἄλλαι εἰς μέγεθος κεφαλῆς παιδός, ἐπὶ σκοπῷ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀεννάως ὑπὸ τῆς βασιλίσσης τικτομένων ὠῶν. Αἱ δὲ κυψελίδες αὗται, αἵτινες εἰσίν, ὡς δωμάτια, κατασκευασμέναι, ἀερίζονται τακτικῶς καὶ ἐπὶ τέλους ἐν αὐταῖς ἀνατρέφονται οἱ ἐκκολαπτόμενοι σκώληκες.

Εἰς τὸ ἄνω διαμέρισμα ἐνδιαιτᾶται τὸ σμῆνος τῶν ἐργατῶν τῆς κυψέλης, οἵτινες ἔχουσι μῆκος 0,005 καὶ οἱ στρατιῶται, ἔχοντες μῆκος 0,010 καὶ βάρος ὅσον 10 ἐργάται, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ οὐδέτεροι τέρμητες, ἔχοντες μῆκος 0,018 καὶ βάρος, ὅσον 30 ἐργάται.

Κατὰ τὸν Quatrefages, ἡ βασιλικὴ κυψέλη περιλαμβάνει ἓν καὶ μόνον ζεῦγος, τὸ βασιλικόν, ὅπερ ἄφροντι ἐντελῶς εἶνε ἀντικείμενον ἐνδελεχοῦς μερίμνης καὶ τρυφερωτάτων περιποιήσεων τῶν περὶ αὐτὸ ἐργατῶν, περιφερομένων κατὰ χιλιάδας πρὸς περισυλλογὴν τροφίμων τῶν μὲν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν ἐπιμελῆ ἐξασφάλισιν ἐν ταῖς ἐπὶ τοῦτο κυψελίσιν τῶν ὠῶν τῆς βασιλίσσης, ἥτινι καὶ τὰς πλείους προσφέρουσι περιποιήσεις, ὡς ἐκ τε τοῦ γένους αὐτῆς καὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν εὑρίσκεται. Τὰς τρυφερὰς ὅμως ταύτας περιποιήσεις καὶ τὴν ἐνδελεχῆ περὶ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους μέριμναν τῶν ἐργατῶν, ἐξαγοράζει διὰ τοῦ διαρκοῦς ἐντὸς τῆς κυψελίδος περιορισμοῦ, καθ' ὅσον αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου τῆς Α. Μ. ἀρκετῆς εὐρύτητος, διὰ τοὺς ἐργάτας εἰσὶ πολὺ στενὰ διὰ τὸ βασιλικὸν ζεῦγος καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν βασίλισσαν, ὡς ἐκ τῆς, ὡς προείρηται, διευρύνσεως τῆς κοιλίας της εἰς ὄγκον δισχιλιάκις μείζονα τοῦ

ἀρχικοῦ. Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν ἐμποδίζεται ἐκ τοῦ ὄγκου του τὸ ἄρρεν νὰ ἐξέρχηται, οὐχ' ἧττον προτιμᾷ τὴν παρὰ τῇ σεπτῇ Ἀνάσσῃ παραμονήν του ἐκ λόγων, οὓς κανονίζει ἡ ὑψηλὴ αὐτῶν ἀβρότης.

Εἴπομεν, ὅτι ἡ βασίλισσα ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ γεννᾷ ἀδιακόπως ὠὰ ἐντὸς τῆς κυψελίδος, τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ τὴν περιέργειαν ἡμῶν μεγάλως, καθόσον αὕτη τυγχανει, ὡς ἡ μέλισσα, μήτηρ πάντων τῶν ὑποτελῶν ὑπηκόων της. Οἱ λόγοι οὗτοι εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ ἐξηγήσωσιν ἡμῖν, διατὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἅπαν καθίσταται ὠοθήκη καὶ διατὶ παρατηροῦνται αἱ ἀδιάλειπται συστολαὶ καὶ διαστολαὶ αὐτοῦ πρὸς ὠοτοκίαν. Ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι κατὰ λεπτὸν πλέον τῶν 60 ὠῶν γεννᾷ, ἤτοι πλέον τῶν 80,000 καθ' ἑκάστην, ἐξ ὧν ἐκκολάπτονται ἰσάριθμοι σκώληκες, τρεφόμενοι διὰ μηκύτων, περὶξ τῶν φωλεῶν αὐτῶν φυομένων, ὅπως πείσωμεν περὶ τῆς μεγάλης τῆς βασιλίσσης ταύτης ἀποστολῆς.

Τυφών.

ΜΕΧΡΙ ΠΑΤΡΩΝ

Οἱ Ἐθνικοὶ ἀγῶνες ἐν Πάτροις μοῦ ἀνέμνησαν ἐνδόξους ἱστορικὰς σελίδας τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ οὐχὶ πολὺ ἀδίκως εὑρισκόμην λίαν ἐγκαίρως παρὰ τὴν ὑσπλιγγα.

Ἦτο 7η— ὥρα Π. Μ. τῇ 22α Μαΐου, ὅτε ἄπειρον πλῆθος συνωθεῖτο εἰς τὰ Ὑψηλὰ Ἀλώνια διὰ τὰς ποδηλατοδρομίας. Σύγχυσις καὶ ἀταξία ἐπεκράτησεν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀλλὰ τέλος διεξήχθησαν καλῶς. Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο. Τὰς ἐλλείψεις διορθώσῃ ὁ χρόνος βεβαίως. Οἱ περισσότεροι τῶν ποδηλατῶν ἕνεκα τῆς ἀνωμάλου ὁδοῦ ἀπώλεσαν τὴν ἰσορροπίαν των. Ὁ καύσων δὲ τοῦ ἡλίου κατετυράννει ἀδυσωπήτως τοὺς πάντας.

Μ. Μ.. Πενιχρότης καὶ στενοχωρία, λιτότης καὶ σεμνότης εἶνε αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ Γυμναστηρίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεθυλακώθησαν ὑπερδισχίλιοι θεαταί. Πλατεῖα δὲ ὀλίγων τετραγωνικῶν μέτρων διατίθεται δι' ἀγῶνας μᾶλλον Λιλληπουτίων. Φαίνεται ἀνεξήγητον διατὶ οἱ ἁρμόδιοι φοβοῦνται τὸ φῶς καὶ τὰς ἐξοχάς, τοὺς ἀνοικτοὺς χώρους, ἵνα ὅλος ὁ κόσμος βλέπῃ τοὺς ἀγῶνας. Ὁ κόσμος προσέρχεται ἀθρόος. Ὁ ὑψούμενος ἀνθρωποστιβαγμὸς ἐπὶ ἐξεδρῶν διαποικιλόμενος ὑπὸ ἀλεξηλίων καὶ ῥιπιδίων, καλλονῶν καὶ ἀσχημιστήτων, ἀναμένει ἐναγωνίως τὴν πτῶσιν τῆς ὑσπλιγγος. Ὁ πρόχειρος λόγος τοῦ δημοφιλεστάτου προέδρου κ. Κορύλλου ἐπιφέρει ἄκραν σιγήν. Οὗτος ζητεῖ αὐστηρὰν τὴν κρίσιν τῶν ἐπαϊόντων ἐπὶ τῶν ἀγώνων, ὑμνεῖ τὰ ἀγαθὰ τὰ ἐκ τῆς Γυμναστικῆς καὶ ἀφίνει κεχηνεῖον ἕνα θορυβοῦντα δι' ἑνὸς βροντώδους «σκασμός». Ἀνακρούεται ὁ ἐθνικὸς ὕμνος καὶ ψάλλεται ὁ γλυκὺς τοῦ Σ λλόγου τοιοῦτος. Ἡ μουσικὴ τοῦ συλλόγου παρουσιαζει μοναδικὸν φαινόμενον παρ' ἡμῖν. Αὕτη συνιστᾶται ἐκ μελῶν τοῦ συλλόγου καὶ ἐρασιτεχνῶν διηγόρων, μαθητῶν, καταστηματαρχῶν κ. λ., κ.κ. τοῦ ὁμίλου Φιλομούσων καὶ τί Βάνθα! πρώτης δυνάμεως.

Τὸ ἅλμα διαδέχονται αἱ ἐπὶ τῶν μονοζύγων, διζύγων καὶ κρίκων ἀσκήσεις. Θαυμάζει τις τὰ ἐπὶ διετίαν κατορθώματα τοῦ συλλόγου. Πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἀσκοῦνται θαυμασίως καὶ πνευστιῶσιν οὗτοι, διότι λαμβάνουσι μέρος ὅλοι εἰς ὅλα τὰ γυμνάσματα, περὶ τοὺς 12 ἢ 15 ὄντες. Ἀπὸ γυμνάσματος εἰς γύμνασμα ἡ ἀνθρωποπαλίρροια ἐπαπειλεῖ κινδύνους. Οἱ ὀλίγοι ἐπὶ τῆς πλατείας ἐμποδίζουσι τοὺς καθημένους. Οἱ κοσμήτορες κοπιῶσιν ἐπὶ μάτην νὰ ἀναχαιτίσωσι τὸν ῥοῦν. Τέλος ὁ κ. Σοῦτερ διὰ 40 ἑταίρων δεικνύει εἰς τὰς συντακτικὰς ἀσκήσεις ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος γυμναστὴς ἐν Ἑλλάδι. Μοῦ ἀποσπᾷ τὴν προσοχὴν ἐπιγραφή τις «Συναρωγοί». Εἶνε δεσποινίδες μέλη τοῦ συλλόγου, λίαν σατανικὴ ἐπινόησις καὶ ἀξία μιμήσεως. Ἐν Πάτραις αἱ μητέρες φέρουσιν ἐκ τοῦ ὠτὸς τὰ τέκνα των εἰς τὸν κ. Σοῦτερ. Αἱ ἀδελφαὶ μικτηρίζουσι τοὺς μὴ γυμναζομένους ἀδελφούς. Αἱ Πάτραι γυμνάζονται καὶ δὲν θὰ βραδύνουν καὶ νὰ ἀγωνίζονται. Αἱ γυμναστικαὶ αὗται ἐξετάσεις συντελοῦσι μεγάλως εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γυμναστικῆς καὶ μάλιστα ἐν ἐξοχαῖς καὶ ἀπεριορίστῳ χώρῳ τελούμεναι.

Καρνέων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΚΟΝΟΝ

Ἦτο Μάϊος, ἡ νεότης τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὁ μὴν τῆς ποιήσεως καὶ τῶν ἀνθέων, τῶν πόθων καὶ τοῦ ἔρωτος. Ὁ πράσινος τῆς γῆς πέπλος, καλύπτει νωχελῶς τὰς ἐκτάσεις. Ὁ οὐρανὸς αἴθριος κοτοπτρίζει τὴν θάλασσαν ἠρέμως ἐξηπλωμένην καὶ τὸ ἐλαφρὸν κῦμα πλήσσει τὸν αἰγιαλόν. Ἡ φύσις γελᾷ, τὸ σύμπαν χαίρει. Τὸ πτηνὸν διασχίζον τοὺς αἰθέρας ζητεῖ τὴν φωλεὰν τοῦ χαρίεντως ᾄδον, τὸ δὲ διαυγὲς πνεῦμα τοῦ εὐαισθήτου θνητοῦ ὑμνεῖ τὴν φύσιν καὶ τὸν δημιουργὸν διὰ τοῦ ἔπους, ὡς τὸ διαυγὲς ῥυάκιον διὰ τοῦ γλυκυτάτου φλοίσβου του.

Vita beata starsi alla villa felicità non conosciuta: λέγει που ὁ Ἰταλὸς συγγραφεὺς τοῦ 15ου αἰῶνος Leon Batista Alberti. Οὐχ' ἧττον εὐδαίμων ἡ ζωὴ ἡ νησιωτική, προσθέτω ἐγὼ εἰς τὰς ὡραίας ταύτας καὶ ἀληθεῖς λέξεις τοῦ Ἀλβέρτη, καὶ δὴ ἐν τῷ μηνὶ τῷ μυροβόλῳ, τῷ ποιητικωτάτῳ Μαΐῳ.

* * *

Ἡ Μύκονος ἀπέχει δίωρον τῆς Σύρου. Εἶναι νῆσος κραναὴ μὲν ἀλλὰ γλυκεῖα, οὐχὶ καρποφόρος, πλὴν ἀνθοστεφής. Ἐκτάσεις πεφυτευμένας καὶ γαίας καλλιεργησίμους δὲν βλέπει τις ἐκεῖ, κηπάρια ὅμως ἀρκετὰ ὁ ἐπισκέπτης θαυμάζει. Αἱ ἄμπελοι τοῦ θείου Διονύσου δὲν ὑστεροῦσι καὶ αἱ βότρυς ἀρκετὸν περιέχουσι τὸ νάμα εἰς τοὺς καλοκἀγάθους κατοίκους τῆς φίλης νήσου. Ἤθη καὶ τρόποι ἁπλοῖ, ἔθιμα νησιωτικὰ καὶ ἀφελῆ, περιβολὴ ἀπέριττος καὶ κοσμία, ἀνατροφὴ ἐπιμελημένη καὶ ἀπροσποίητος. Ἰδοὺ ἡ περιγραφὴ τῶν πολλῶν κατοίκων τῆς νήσου.

* * *

Ἦτο Μάϊος! Ἐγνώριζον τὴν νῆσον καὶ προηγουμένως· διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ διέλθω τὸν Μάϊον τοῦ 1891 ἐκεῖ. Ἄλλως τε οὐδόλως δύσκολον διὰ τοὺς ἐν Σύρῳ οἰκοῦντας, ἐν ταξείδιον διά τινα τῶν πέρξ νήσων, πολλῷ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν Μύκονον, μεθ' ἧς ἡ ἐκ Σύρου συγκοινωνία καθημερινή.

Τότε διέμενον ἐν Σύρῳ.

Μάϊος εἰς νῆσον εἶναι μία ἀπόλαυσις ἀληθής. Μακρὰν τῆς τύρβης καὶ τοῦ θορύβου τῆς μεγαλοπόλεως, διέρχεταί τις ὥρας μακαρίας καὶ ἀπολαυστικὰς ἐκεῖ. Ὁ ἐν εἴδει πετάλου λιμὴν τῆς καλῆς νήσου φυλάττει ἀρκετὰ πλοιάρια καὶ λέμβους καὶ ἁλιευτικά, ἐν οἷς καὶ τοῦ φίλου μου κ. Γρυπάρη, ἁλιέως ἐκ τῶν πρώτων τῆς νήσου, ὅσον εὐγενοῦς καὶ φιλοξένου. Ἁλιεὺς φίλων καλῶν ὁ κ. Γρυπάρης, ἁλιεὺς ἰχθύων καλῶν καὶ ἀφθόνων ἐπίσης. Ἂν οἱ εὐγενεῖς τρόποι καὶ ἡ εὐάρεστος τοῦ ἀνδρὸς ἀναστροφὴ ἑλκύουσι τὸν γνωστὸν καὶ τὸν ξένον, ἡ περὶ τὴν ἁλιείαν δεξιότης καὶ τέχνη ἑλκύουν τοὺς ἰχθύας εἰς τὰ δίκτυα τοῦ εὐπατρίδου Γρυπάρη.

Ἰχθύες ἄφθονοι καὶ παμμεγέθεις, ἀγοράζονται πρὶν ἐξαχθῶσι καὶ ἀσπαίροντες ἔτι. Ἐνῷ ἡμεῖς οἱ ἐν ταῖς πόλεσι σπανίως τρώγομεν ἰχθύας μόλις ἁλιευθέντας. Ἤ, ἂν τοὺς ἐπιτύχωμεν, θὰ ὦσιν ἀπροσπέλαστοι διὰ τὴν τιμήν των!

* * *

Αὔρα παραθαλασσία καὶ ἐώδιον πληρροῦσι τὴν καλὴν νῆσον. Ἡ ὄρεξις εἶναι διπλασία ἐκεῖ. Ἡ δὲ διάθεσις καὶ ἡ εὐθυμία ἀσυγκρίτως πολλῷ ὑπέρτεραι τῶν τῆς πόλεως. Ζῇ τις ἐκεῖ μακρὰν τῆς συναλλαγῆς καὶ τῆς ἀγυρτίας, τῶν παθῶν

καὶ τοῦ φθόνου, τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀπάτης, τοῦ ὀνείδους καὶ τῆς χλεύης. Ἐκεῖ ἡ ἀφελὴς καὶ ὡραία ξανθή ἡ καστανόχρους ἢ μελαγχροινὴ Μυκονία, κατερχομένη εἰς τὴν παραλίαν περὶ τὴν Δύσιν τοῦ ποιητικωτάτου φοίβου, καθ' ἣν ὁ ὁρίζων παριστᾷ λαμπροτέραν τὴν ὄψιν καὶ συναντῶσα σε, χαριέντως καὶ γλυκέως καὶ ἀγνῶς θὰ μειδιάσῃ, θὰ μειδιάσῃ ναί, διότι εἶδε σὲ τὸν ξένον ἐν τῇ μικρᾷ πατρίδι της, ζητοῦντα τοῦ βίου τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἠρεμίαν.

Μετὰ τὸ νησιωτικὸν δεῖπνον, ὅπερ χιλιάκις προτιμῶ τοῦ μᾶλλον *λουκουλλείου* Souper ἀθηναϊκοῦ ἢ Συριανοῦ μεγάρου, θ' ἀκούσῃ τις τὸν ἦχον τοῦ περιπαθοῦς αὐλοῦ καὶ τῆς συμπαθοῦς κιθάρας, συνοδεύοντα τὸ ᾆσμα ὁμίλου καλῶν νεανιῶν, πρὸ τοῦ εἴκου τῆς προσφιλοῦς τῆς καρδίας των, μακρότερον δὲ τὸ Βακχικὸν τραγοῦδι φίλων εὐθυμούντων ἐν ἀδελφικῇ συμπνοίᾳ καὶ διαχύσει καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ νέκταρος τῆς πατρίδος των διατελούντων.

* * *

Ἤμην τότε, ὡς εἶπον, κάτοικος Σύρου καὶ μοὶ ἦτον εὔκολος ἡ μετάβασις εἰς τὰς γειτονικὰς νήσους, ἄλλως τε καὶ τὸ πνεῦμα τότε ἦττον κεκοπιακὸς ἐδύνατο ν' ἀπολαύσῃ κάλλιον τὰ θέλγητρα τοῦ εὐλογημένου ἐκείνου βίου, τὸ δὲ σῶμα ἰσχυρότερον ἀντέσχεν εἰς τὸ νὰ μένῃ χωρὶς ἀναπαύσεως ἀρκετὰς νύκτας, μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀπολαμβάνῃ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς νησιωτικῆς ζωῆς.

Ἀλλὰ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν εὐτυχῶν καὶ ἀλησμονήτων ἐκείνων ἡμερῶν. Ἤδη ὁ ὁρίζων εἶναι ἦττον αἴθριος δι' ἐμέ!

Θὰ δυνηθῶ τάχα νὰ εὕρω ἀνακούφισιν εἰς πλησίον ἐνταῦθα νῆσον, τὸν Πόρον ἢ τὴν Αἴγιναν, τὰ Μέθανα ἢ τὴν Ὕδραν; Θὰ συναντήσω ἐκεῖ γλυκεῖς ἐπίσης ὀφθαλμοὺς καὶ οὕτω χαριέσσας μορφάς; Καὶ ὅταν ἀπέλθω θὰ χύσω ἓν δάκρυ διὰ τὸν σκληρὸν *ἀποχωρισμὸν* ἀπό τινος τῶν..... νήσων τούτων;

Μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τέλος θὰ χαράξω δύο γραμμάς, καὶ μετὰ πάροδον τριῶν μάλιστα Μαΐων ἔτι, διὰ τὴν διαμονήν μου εἰς τὴν Αἴγιναν, τὸν Πόρον, τὴν Ὕδραν, τὰ Μέθανα;

Ἰδοὺ τὸ ζήτημα!

Πειραιεύς. **Γ. Α. Πολίτης.**

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ» ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

(Συνέχεια, ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ἐν τῇ λέσχῃ λ. χ. καὶ εἰς τὰ διάφορα κέντρα δὲν συνηντήσαμεν ὅσους ἠλπίζομεν ὁμογενεῖς, εἰς τὰς διαφόρους δὲ κοινωνικὰς ἐνεργείας δὲν εἴδομεν τὴν φυλετικὴν σύμπνοιαν, ἥτις προάγει τὰς κοινότητας καὶ ἄγει αὐτὰς εἰς εὐημερίαν καὶ πρόοδον καὶ δὴ εὐόδωσιν κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ συμπράξει τῶν κοινῶν ἐθνικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ τοὐναντίον εὕρομεν στοιχεῖα διχονοίας καὶ ἀντιζηλιῶν, παρατηρούμενα μόνον ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ ἰδιοτελὲς ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια. Ἴσως τοῦτο, ἤθελέ μοι παρατηρήσει τις, ὅτι ἐπιπολάζει εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ τέλους τοῦ αἰῶνος ἐν ᾧ ζῶμεν, πλὴν ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν κατάστασιν τῆς κοινῆς πατρίδος τό γε νῦν ἔχον, φρονῶ, ὅτι ὀφείλομεν πάντες νὰ παραβλέπωμεν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον πρὸς τὸ γενικὸν καλόν. Ὡς δ' ἐν παντὶ συγχρόνῳ πνευματικῇ ἐξάψει, ἀποτελέσματι τῆς τοιαύτης φυλετικῆς καταστάσεως, οἱ ἐνταῦθα ὁμοεθνεῖς, ὡς ἔμαθον, εἰσὶ διῃρημένοι εἰς δύο μερίδας, τῆς μιᾶς ἐχούσης τὸν κ. Γ. Ἀβέρωφ ὡς ἀρχηγόν, τῆς δ' ἑτέρας τὸν κ. Ι. Ἀντωνιάδην, ἄνδρας ὁμολογουμένως φιλοπάτριδας καὶ θιασῶτας τῆς προόδου καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ, ὧν αἱ πασίγνωστοι εὐεργεσίαι, ἀγαθοεργίαι καὶ γενναιοδωρίαι ἀντηχοῦσιν ὁμολογουμένως ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, καὶ οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν κορωνίδα τοῦ παραδειγματισμοῦ καὶ τῆς ὑποδείξεως καθ' ἅπαντα τὸν ἔξω ἑλληνισμόν.

Μετέβην εἰς ἐπίσκεψιν ἀμφοτέρων.

Ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἀπουσίαζεν εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

Τὸν κ. Ἀβέρωφ ἐζήτησα ἐν τῷ γραφείῳ του κειμένῳ κάτωθι τῆς μεγαλοπρεποῦς οἰκίας του, οὐδὲν τὸ ἐξωτερικὸν ἐμφαινούσης ἢ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἁπλότητα καὶ ἐπιβεβλημένην δημοτικότητά τοῦ πεφημισμένου ἐκείνου πολυταλάντου θνητοῦ, ὃν ἡ πατρίς μας ἀπεκάλεσεν Ἐθνικὸν μεγάτιμον Εὐεργέτην.

Ἦτον 11 ὥρα τῆς πρωΐας. Οἱ τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας του φυλάσσοντες 3—4 ἄραβες προθύμως μοὶ ἔδειξαν τὴν θύραν τοῦ γραφείου του καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης διατυπώσεως ἢ ἐθιμοτυπίας, παρατηρουμένης συνήθως παρὰ τοῖς πεφαντασμένοις ζαπλούτοις, εἰσῆλθον ἐντὸς διαμερίσματος ἀπαρτιζομένου ἐκ δύο εὐρυχώρων αἰθουσῶν, εἰς τὸ βάθος τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων διακρίνω φυσιογνωμίαν μειλίχιον καὶ σεβαστήν, γνωστήν μοι μᾶλλον ἐκ φήμης ἢ ἐκ τῶν εἰκόνων, καὶ χωρὶς νὰ ζητήσω περαιτέρω ὁδηγίας παρὰ τῶν ἐκεῖσε κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρευρισκομένων ὑπαλλήλων του καὶ μή, πλησιάζω μετὰ θάρρους κατ' εὐθεῖαν αὐτόν, ἔχων ὑπ' ὄψιν μου, ὡς πάντοτε πράττω ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν, οὐχὶ τὸ θάμβος ἢ τὸν ὄγκον, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν ἰσότητα καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ συμπεριφοράν καὶ εὐγενῶς κλίνων ὀλίγον τὴν κεφαλήν·

— Ὁ κ. Ἀβέρωφ; ἐρωτῶ.

— Μάλιστα, μοὶ ἀπαντᾷ ἀμέσως μειδιῶν καὶ τείνων μοι τὴν χεῖρα.

Ἐν ταὐτῷ μοὶ ὑποδεικνύει κάθισμα παρ' αὐτῷ καὶ κάθημαι, ἄνευ περιστροφῶν, ἐνῷ ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ του διακρίνω ἄγνοιαν τῆς ἰδιότητός μου.

— Φ. Πρίντεζης, τῷ λέγω ἀμέσως, διευθυντὴς τῆς «Φύσεως», γραμματεὺς παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει τῶν Ταχ. καὶ Τηλεγράφων, καὶ Σύμβουλος τοῦ «Ἀρχαϊκοῦ Συλλόγου», οὗ διατελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἐπίτιμον μέλος κ. Ἀβέρωφ.

— Ἀ! χαίρω πολύ, μοὶ εἶπε μειδιῶν, καὶ ἔρχεσθε ἐξ Ἀθηνῶν. Τί νεώτερα μᾶς φέρετε;

Ὁ κ. Ἀβέρωφ εἶναι ἀνὴρ ἁπλούστατος καὶ καταδεκτικώκατος, προσηνὴς δὲ πρὸς ὅλους, ὅταν δὲν τὸν ἀπασχολῶσιν ἐπὶ ματαίῳ. Ἐγεννήθη κατ' Αὔγουστον τοῦ πρώτου ἔτους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Μετσόβῳ τῆς Ἠπείρου, ἔνθεν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων σπουδῶν του κατῆλθεν εἰς Κάϊρον, κατωρθώσας μετὰ βραχὺ διάστημα χρόνου συνεπείᾳ τῆς εὐρείας νοημοσύνης καὶ ἐνεργητικότητός του νὰ διαπρέψῃ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ δημιουργήσῃ σημαντικὴν περιουσίαν. Τῷ 1866 ἐξέλεξεν ὡς κέντρον τῶν μεγάλων αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου ἐπολλαπλασίασε ταύτην, διαθέτων ἑκάστοτε αὐτὴν ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν, δι' ὅπερ δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνακηρυχθῇ Μέγας εὐεργέτης τοῦ Ἔθνους οὗτινος πολὺ συνετέλεσεν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, χορηγῶν ἑκάστοτε γεναίως ποσὰ πρὸς ἔκδοσιν κοινωφελῶν συγγραμμάτων. Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐξετέλεσεν, ὡς γνωστόν, πλείστας ἀγαθοεργὰς καὶ κοινωφελεῖς πράξεις. Ἀνήγειρε τοὺς πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου μας ἀνδριάντας Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ Ρήγα τοῦ Φερραίου, προσήνεγκε μεγάλας θυσίας ὑπὲρ τῆς τόσον ἡρωϊκῶς πλειστάκις ἀγωνισθείσης Κρήτης, ἀνέλαβε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πολυτεχνείου, προσενεγκὼν 700,000 δρ. ἀνέλαβε τὴν ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἧς ἡ δαπάνη θὰ ὑπερβῇ τὸ ἑκατομμύριον καὶ πλείστας ἄλλας μερικωτέρας εὐεργεσίας ἐποιήσατο εἰς τὸ Ἔθνος, εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα καὶ εἰς πλείστους ἰδιώτας. Τίς δὲ ἐλησμόνησε τὴν ἐσχάτως αὐθόρμητον συμμετοχήν του εἰς τὸ μετοχικὸν δάνειον τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐκ 3,000,000 φρ. ἐν περιστάσεσι δυσχεροῦς οἰκονομικῆς κρίσεως;

— Ναί, ἀφίχθην προχθὲς ἐξ Ἀθηνῶν, τῷ ἀπήντησα, ἕνεκεν ὑποθέσεων τῆς «Φύσεως» καὶ ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσω τὸν τόπον τοῦτον, ἐν ᾧ βιοῦσι τοσοῦτον καλοὶ πατριῶται, ἐξ ὧν πολλοὶ εἰσὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Φύσιν». Εἶχα δὲ μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ γνωρίσω καὶ ὑμᾶς προσωπικῶς κ. Ἀβέρωφ, διότι αἱ πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν εὐεργεσίαι καὶ ἀγαθοεργίαι σας κατέστησαν ὑμᾶς πανελληνίως ἀγαπητὸν καὶ θαυμαστὸν ἀντικείμενον ἀπομιμήσεως καὶ μελέτης ἀπὸ μέρους τῆς δημοσιογραφίας.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κ. Πρίντεζη, μοὶ ἀπήντησε μετριοφρόνως ὁ κ. Ἀβέρωφ, τὸ χρέος μου κάμνω ὡς ἄνθρωπος ἀπέναντι τῆς πατρίδος μου καὶ τῆς κοινωνίας. Θὰ μείνετε ἐπὶ πολὺ εἰς

Αἴγυπτον; ἔχετε πολλοὺς συνδρομητάς; Εἶσθε εὐχαριστημένος; προσέθηκε.

— Πολύ, ἐπεῖπον. Ἔχω τριακοσίους συνδρομητὰς ἐνταῦθα καὶ θὰ μεταβῶ καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἐλπίζω δὲ μετὰ ἕνα μῆνα νὰ ἐπιστρέψω καὶ νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω, ἂν τὸ ἐπιτρέπετε.

—Εὐχαρίστως καὶ νὰ μοῦ εἰπῆτε τὰς ἐντυπώσεις σας. Βλέπω δὲ ὅτι ἔχετε περισσοτέρους συνδρομητὰς ἀπὸ ἄλλα φύλλα.

— Ναί, ἡ «Φύσις» ἔχει συμπαθείας ἐνταῦθα. Καὶ πῶς σᾶς φαίνεται τὸ περιοδικόν μου, κ. Ἀβέρωφ;

— Ὡραῖον, λαμπρὸν τῇ ἀληθείᾳ, καὶ μολονότι δὲν ἔχω καιρὸν ν' ἀναγινώσκω πολύ, διότι μοῦ στέλλουν πολλὰ ἔργα καὶ ἕνεκα τῶν ἀσχολιῶν μου, ἐν τούτοις ἐξ ὅσων εἶδον, παρετήρησα ὅτι εἶναι ὠφελιμώτατον καὶ λαμπρότατον περιοδικόν. Τοιαῦτα συγγράμματα πρέπει ν' ἀναγινώσκωνται καὶ ὑποστηρίζωνται ἀπὸ ὅλους μας.

Καὶ μετ' ὀλίγον μὲ ἠρώτησε·

— Τί λέγεται εἰς Ἀθήνας περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ;

— Εἶναι ἡ ἐπιθυμία πάντων, ὡς καὶ ἡ ταχεῖα διευθέτησις αὐτοῦ, πλὴν ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου εἶναι ὁ ἔλεγχος, τὸν ὁποῖον ἀποκρούει ὁ τόπος.

— Ναί, πρέπει ταχέως νὰ διευθετηθῇ, διότι ἡ ἐκκρεμότης του σπουδαίως ζημιοῖ τὰ συμφέροντα καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῶν δανειστῶν καὶ ὀφείλετε πάντες οἱ δημοσιογραφοῦντες νὰ ὑψώσητε φωνὴν διὰ τοῦτο· ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι διὰ τὸν ἔλεγχον δὲν ἔχετε δίκαιον νὰ τὸν φοβεῖσθε καὶ τόσον.

— Πῶς; κ. Ἀβέρωφ, νὰ διακινδυνεύσεωμεν τὴν κυριαρχίαν τοῦ Κράτους καὶ τὸν διακανονισμὸν τῶν οἰκονομικῶν μας, ἐν προσεχεῖ μέλλοντι; ἐν κρισίμῳ περιστάσει;

— Ἀπατᾶσθε. Πῶς; ἡμεῖς ἐδῶ φρονεῖτε, ὅτι ἀφ' ὅτου μᾶς ἔφεραν τὸν ἔλεγχον δὲν πηγαίνομεν καλά; ἀκριβῶς ἀπὸ τότε ἡ διοίκησις κατέστη καλειτέρα καὶ καταγινόμεθα ὅλοι εἰς τὴν ἐργασίαν μας καὶ γνωρίζομεν τί ἔχομεν καὶ τί δὲν ἔχομεν, τί κάμνομεν καὶ τί δὲν κάμνομεν.

«Πρέπει νὰ πείσητε τοὺς ἔχοντας ἐναντίαν γνώμην, ὅτι τὰ ἔθνη προάγονται φυσικῶς, ὅταν διέλθωσι ἁπάσας τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος τῶν δοκιμασιῶν. Τί θέλετε, νὰ χάσωσι παντελῶς τὰ χρήματά των οἱ πιστωταί μας καὶ τότε νὰ τοῖς εἴπωμεν «κάμετέ μας μεταβολήν;» Δὲν εἶναι ὀρθόν.

— Ναί, ἀλλ' ἀφοῦ ἐφθάσαμεν ἀτυχῶς εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἔστω κατ' ἀναπόδραστον καθ' ὑμᾶς ἀνάγκην, Κύριε Ἀβέρωφ, πρέπει νὰ δεσμεύσωμεν καὶ τὸν μέλλουσαν διάθεσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου; Γνωρίζετε τὴν θέσιν τῆς πατρίδος μας ἐν περιπτώσει δράσεως;

— Ἀπάτη, ἀπάτη, κύριε Πρίντεζη, οὐδέποτε ἡ Εὐρώπη θ' ἀναγνωρίσῃ τὰ δικαιώματά μας διὰ τῆς δράσεώς μας, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τῆς καρποφόρου ἐργασίας μας καὶ τῆς ἀνθηρᾶς καταστάσεως τῶν οἰκονομικῶν μας. Νομίζετε, ὅτι ἡ Εὐρώπη δὲν γνωρίζει τὴν θέσιν μας καὶ θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ κινηθῶμεν ἐν ὅσῳ εἴμεθα εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν; Λυποῦμαι πολύ, κατάκαρδα, διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν καὶ εὔχομαι νὰ καλλιτερεύσωμεν.

Βλέπων δὲ ὅτι ἡ περαιτέρω συνομιλία μας ἠμπόδιζε τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Ἀβέρωφ καὶ πολλοὶ ἀνέμενον νὰ ἐργασθῶσι μετ' αὐτοῦ τὸν ἐχαιρέτησα καὶ ἀπῆλθον.

Μετὰ μεσημβρίαν μετέβην εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Χωρέμη καὶ Μπενάκη, οἵτινες ἐργάζονται ἑταιρικῶς. Ἀνῆλθον εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῶν κείμενα εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον λαμπροτάτης μεγάλης οἰκοδομῆς καὶ μετ' ὀλίγον εὑρέθην ἐντὸς αἰθούσης πλουσίως διεσκευασμένης καὶ χωριζομένης κυκλιδοειδῶς εἰς δύο διαμερίσματα, προδίδοντα γραφεῖον ἐντελῶς τραπεζιτικόν, ἔνθα διενεργοῦνται εἰσπράξεις καὶ πληρωμαί.

Ἐπλησίασα ἀθορύβως τὴν θυρίδα τοῦ κιγκλιδώματος καὶ παρατηρῶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διαμέρισμα κάρυα στίλβοντα γραφεῖα, χρηματοκιβώτια, ὡραῖα παραπετάσματα καὶ εὐπρεπῆ ὑπάλληλον ἡσύχως γράφοντα ἐκεῖσε.

Ἐκτύπησα διὰ τῆς ῥάβδου μου καὶ ὁ γράφων ἤγειρε τὴν κεφαλήν.

— Ὁ κ. Χωρέμης; ἠρώτησα.

— Εἶναι μέσα εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖόν του ἀπησχολημένος, μοὶ ἀπήντησε. Τί ἀγαπᾶτε;

Καὶ ἐν ταὐτῷ μ' ἐπλησίασε.

— Εἶμαι ὁ διευθυντὴς τῆς «Φύσεως», τῷ εἶπον, ἔρχομαι ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐπεθύμουν, ἂν ἦτο δυατόν, νὰ τὸν ἔβλέπον.

Ὁ ὑπάλληλος ἀμφιταλαντεύετο τί νὰ πράξῃ. Ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἔλευσίν μου ἢ νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ τῆς ἐπιθυμίας μου.

— Εἴπατε αὐτῷ τοῦτο, προσέθηκα, καὶ διαβιβάσατέ μοι ὅ,τι σᾶς εἴπῃ.

Μετ' ὀλίγον εἰς εὐτραφέστατος καὶ εὐγενὴς Κύριός μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα μειδιῶν;

— Εἶσθε ὁ Διευθυντὴς τῆς «Φύσεως» μὲ ἐρωτᾷ.

— Μάλιστα, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνταῦθα ἐλεύσεώς μου, κ. Χωρέμη, ἐπιτρέψατε τὴν ἐπιθυμίαν μου νὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐλαχίστως κηδόμενος τῶν ἀσχολιῶν σας.

Γ. ΑΒΕΡΩΦ

Ὁ Ἐθνικὸς μεγάτιμος Εὐεργέτης

— Ναί, πραγματικῶς ἔχω ἐργασίαν, ἀλλὰ δι' ὀλίγον δὲν βλάπτει, καλῶς ἐπράξατε νὰ ἔλθητε, μάλιστα ἔχομεν καὶ μικρὸν λογαριασμόν.

— Ὦ, δὲν ἦλθον ἀποκλειστικῶς δι' αὐτό! ἀλλὰ μήπως κ. Χωρέμη, σᾶς παίρνω χρήματα ἀδίκως διὰ φύλλον τὸ ὁποῖον ἴσως δὲν ἀναγινώσκετε;

— Ἄ, ὄχι! ἀπ' ἐναντίας, τὸ περιοδικόν σας ἄνευ κολακείας εἶναι τὸ κάλλιστον καὶ τὸ ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν οἰκίαν. Ἔχει πολὺ ὡραῖα καὶ ὠφέλιμα πράγματα. Δὲν μᾶς παίρνετε διόλου τὰ χρήματά μας ἀδίκως.

— Τότε μὲ κολακεύει πολύ, διότι ἀκριβῶς ἤθελον νὰ μάθω τὴν γνώμην τῶν συνδρομητῶν μου περὶ τῆς πορείας τῆς «Φύσεως» καὶ ἂν ἀρέσκῃ ἢ οὔ.

—Μάλιστα, μάλιστα, νὰ ἦσθε βεβαιότατος, ὅτι τοιοῦτον σύγγραμμα θὰ ὑποστηρίζεται πάντοτε παρὰ παντὸς φιλοπρόοδου καὶ φιλομούσου.

Καὶ εὐχαριστήσας καὶ ἐκ τρίτου, ἀπεχαιρέτησα καὶ μετέβην παρὰ τῷ κ. Ἰ. Παντελίδῃ, συνδρομητῇ ὁμοίως τῆς «Φύσεως».

Ὁ κ. Παντελίδης εἶναι ἄνθρωπος ἐπίσης εὐγενὴς καὶ φιλομουσώτατος, ἀλλὰ χαρακτῆρος καὶ αἰσθημάτων πατριωτικωτάτων καὶ εἰς τὸ ἄκρον λεπτοτάτων, ὑποχρεοτικωτάτων καὶ ἱπποτικωτάτων. Ὁμοιάζει πρὸς τοὺς ζαπλούτους ἐκείνους ἀνατολίτας, οἵτινες σὺν τῇ καλῇ χρήσει τοῦ πλούτου των ἐν ἀγαθοεργίαις καὶ ἐθνικαῖς εὐεργεσίαις, διάγουσι καὶ βίον ὅσῳ τὸ δυνατὸν εὐπρεπῆ καὶ εὐπραγῆ ἐν τῇ εὐπορίᾳ καὶ φιλοζωΐᾳ. Κατάγεται ἐκ Λήμνου, τὸν πλεῖστον χρόνον τοῦ ἐνεργητικοῦ του βίου διήνυσε εἰς διάφορα μέρη τῆς ἀνατολῆς ἰδίως καὶ δύσεως χάριν ἐμπορίας, ὑπῆρξε κοσμοπολίτης καὶ ἤδη ἀφοῦ ἀπέκτησε σημαντικὴν περιουσίαν, ζῇ ἡσύχως καὶ ἀξιοπρεπῶς μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Συμμετέσχε καὶ οὗτος εἰς τὰ διάφορα δάνεια της Ἑλλάδος, ἧς διαφόρων χρεωγράφων διατελεῖ ἤδη κάτοχος, καὶ εἶναι καὶ δωρητὴς διαφόρων

σπανίων συγγραμμάτων εἰς τὴν ἐθνικὴν βιβλιοθήκην μας, ἅτινα ἐπὶ τούτῳ δι' ἁδροτάτης ἰδίας δαπάνης ἐπρομηθεύσατο.

Ἡ οἰκία αὐτοῦ εἶναι πολυτελῶς καὶ πλουσιοπαρόχως διεσκευασμένη.

Μετὰ πρόθυμον ἀναγγελίαν μου ἐγενόμην ἀμέσως δεκτὸς καὶ εἰσήχθην ἐν αἰθούσῃ,μεστῇ πολυτίμων καὶ σπανίων ἀντικειμένων, ἰδίως ἀνατολικῶν, περσικῶν καὶ σινικῶν, ἧς οἱ τάπητες, τὰ παραπετάσματα καὶ αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐλαιογραφίαι καὶ εἰκόνες ἐξέπληξαν τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἐκάθησα καὶ μετὰ δύο λεπτὰ τῆς ὥρας προσηνέστατος γέρων, ἡλικίας 60—65 ἐτῶν ἤρξατο μετ' εὐφραδίας συνδιαλεγόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ διηγούμενος διάφορα ἀντικείμενα τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶτα τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ἐν ταὐτῷ δὲ κομψότατος μικρὸς ἄραψ δι' ὁλοσηρικῶν περσικῶν πολυτελῶς ἐνδεδυμένος ἐκόμισεν ἡμῖν ἐπὶ ὡραίου δίσκου καφφὲ καὶ τσιγαρέτα.

— Δὲν πηγαίνετε καλά, δὲν βαδίζετε καλῶς, κ. Πρίντεζη, μοὶ ἔλεγε μετὰ πόνου ψυχῆς, πλησιάζων τὸ κάθισμά του πρός με· τί κατάστασις εἶναι αὐτὴ ἐν τῇ Βουλῇ σας, τί ἀντεθνικαὶ ἐνέργειαι κατὰ τῆς κυβερνήσεως εἶναι αὐταί; Τώρα μὲ τὸ ἐθνικὸν ἀτύχημα συμφέρουσιν αἱ ἔριδες καὶ οἱ διαπληκτισμοί; ἀντὶ νὰ συντελέσωσιν ἅπαντες εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, ἀνοίγομεν νέας; Τί ἔδωσαν εἰς τὸ ἔθνος αὐτοὶ οἱ φωνασκοῦντες; Ἐγὼ ἀναγινώσκω τακτικῶς τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρακολουθῶ τὰ ἆθλα των καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς παρέχουσιν εἰς τὸ ἔθνος. Ἡμεῖς καθ' ἑκάστην δίδομεν τοὺς πολυετεῖς κόπους μας, τὸν πολύτιμον ἱδρῶτα μας εἰς τὸ ἔθνος διὰ νὰ τὸ ἀνεγείρωμεν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποί σας νὰ καταστρέφωσι τὸ πᾶν; Εἶναι τρομερὸν τῇ ἀληθείᾳ. Δὲν θὰ ἐπέλθῃ τέλος καμμία διόρθωσις; Κρῖμα! τί εὐτυχὲς ἔθνος θὰ ἦτο, ἂν δὲν εἶχε τὰς συμφορὰς αὐτάς, καὶ τί δὲν θὰ ἔδιδον ἀκόμη οἱ ὁμογενεῖς, ἂν ἔβλεπον πρόοδον καὶ ἡσυχίαν.

— Μὴ σᾶς ταράσσουν αὐτά, κύριε Παντελίδη, ἀπήντησα καθησυχάζων αὐτόν, τὰ ἔθνη ὅπως καὶ τὰ ἄτομα ἔχουσι τὰς ἐξελίξεις των, ἤτοι τὰς δοκιμασίας των καὶ τὰς ἀποκαταστάσεις των, κατόπιν ἀγώνων καὶ θυσιῶν. Οὕτως εἶναι πεπρωμένον νὰ διέλθωμεν καὶ τὴν δοκιμασίαν αὐτήν. Λάβετε παράδειγμα τὸν ἑαυτόν σας. Τί ὑπέστητε καὶ δι' ὁποίων συμφορῶν καὶ ἀγώνων δὲν διήλθετε, ὅπως φθάσητε εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ σήμερον.

— Ναί, ἀλλὰ δὲν βλέπω προκοπήν, ποῦ τὰ ἔργα σας καὶ τὸ μέλλον σας;

— Πῶς, Κύριε Παντελίδη, εἴμεθα οἱ αὐτοὶ οἱ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν; αἱ πόλεις μας καὶ αἱ συγκοινωνίαι μας εἶναι αἱ αὐταί; δὲν προωδεύσαμεν;

— Εἴθε, φίλε μου, εἴθε ν' ἀκούω αὐτὰ καὶ ἄλλα καλείτερα, εἴθε νὰ παρέλθῃ ταχέως ἡ κρίσις αὐτή, ἡ ὁποία σᾶς βεβαιῶ δὲν μᾶς περιποιεῖ ὑπόληψιν. (ἀκολουθεῖ)

Φ. Π.

Ο ΜΟΖΑΡΤ

Ὁ μεγαλοφυὴς μουσουργὸς Μόζαρτ, ὁ διάσημος γερμανὸς συνθέτης, ἐγεννήθη τῷ 1756 ἐν Σαλτβούργῳ τῆς Γερμανίας καὶ ἀπέθανε τῷ 1791. Μεταξὺ δὲ τῶν πολυαρίθμων ἀριστουργημάτων του, ἀφῆκαν ζωηρὰς ἀναμνήσεις ἰδίως «Οἱ γάμοι τοῦ Φιγαρώ», ὁ «Don Juan» καὶ τὸ περίφημον «Requiem», ὅπερ δι' αὐτὸν ὑπῆρξε τὸ ᾆσμα τοῦ κύκνου.

Τῷ 1842 ἱδρύθη ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ἐν Μονάχῳ καλλιτεχνικώτατος ὀρειχάλκινος ἀνδρειάς, ἀποκαλυφθεὶς ἐπισήμως τότε, παρουσίᾳ καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας.

Ἡ οἰκία ἐν ᾗ ὁ Μόζαρτ ἐγεννήθη μετεβλήθη εἰς μουσεῖον ἐν ᾧ ἤδη συνεκεντρώθησαν πάντα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἔχοντα οἱανδήποτε πρὸς τὸν μέγαν μουσουργὸν σχέσιν. Αἱ δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων εἰκόνες παριστῶσι τοὺς γονεῖς τοῦ Μόζαρτ καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τοῦ βίου του.

Νεαρὸς συνθέτης παρουσιάζει ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν Ῥωσσίνην νέον ἔργον του καὶ παρακαλεῖ τὸν διάσημον καθηγητὴν νὰ σημειώσῃ διὰ σταυρῶν τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχρῃζον διορθώσεως.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἔργου, μὴ παρατηρῶν ὁ Μόζαρτ οὐδὲν σημεῖον·

— Πῶς; διδάσκαλε, ἀνεφώνησε πλήρης χαρᾶς, οὐδένα σταυρὸν διακρίνω!

— Ἐὰν ἐβλέπατε σταυρούς, τὸ μελόδραμά σας θὰ μετετρέπετο εἰς νεκροταφεῖον, ἀπήντησε ἐκεῖνος.

Ἐν ἡλικίᾳ τεσσάρων ἐτῶν ὁ Μόζαρτ ἔκρουε κλειδοκύμβαλον, πέντε συνέθετε, ἓξ ἔπαιζεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Μονάχου καὶ τῆς Βιέννης, ἑπτὰ ἔπαιζε τὸ τετράχορδον καὶ ἐχειροκροτεῖτο ὡς κλειδοκυμβαλιστὴς καὶ ὀργανιστὴς ἐν τῇ αὐλῇ τῶν Βερσαλλιῶν καὶ δώδεκα συνέθετε τὸ πρῶτον μελόδραμά του.

Ὁ Ῥωσσίνης ἐξετίμα καθ' ὑπερβολὴν αὐτόν.

Ὅτε δ' ἡμέραν τινὰ ἠρωτήθη.—Τί ἰδέαν ἔχετε περὶ τοῦ Βετχόβεν;

— Εἶναι ὁ πρῶτος τῶν μουσικῶν, ἀπήντησεν.

— Καὶ ὁ Μόζαρτ;

— Εἶναι ὁ μόνος!

Φρέκ.

ΑΝ Μ' ΑΠΑΤΑΣ

Ἂν μ' ἀπατᾷς, ὢ ἄσπλαγχνος, καὶ μὲ δολίας φράσεις,
Τὴν φλόγα τῆς καρδίας μου, ζητῇς νὰ κατευνάσῃς
Φοβοῦ, φοβοῦ, τὸ μέλλον
μὴ ἀνατείλῃ τρομερὰς θυέλλας ἀναγγέλλον.

* * *

Ἐὰν ἐνῷ φιλήματα θερμὰ μοὶ δίδεις φίλη,
κρύπτῃς τὸ δηλητήριον εἰς τὰ ἁβρά σου χείλη,
φοβοῦ τὴν ἐπιοῦσαν
μὴ σὲ εὕρῃ τὸ σφάλμα σου ἀνωφελῶς θρηνοῦσαν.

* * *

Μὴ φρόνει, ὅτι διαρκῶς ὁ πάσχων ἀπατᾶται,
καὶ μ' ἔπη μελιστάλακτα πῶς πάντοτε πλανᾶται,
Καὶ ἂν μὲ ἀπατήσῃς,
δακρύων παρειοφλεγῶν κρουνοὺς πολλοὺς θὰ χύσῃς.

* * *

Ναί· σοὶ ἐρῶμαι ἐμμανῶς καὶ τὸ γνωρίζεις ἴσως...
Ἀλλ' ἂν ποτὲ ὁ ἔρως μου μετατραπῇ εἰς μῖσος,
Ὢ! τὴν στιγμὴν ἐκείνην,
Θὰ κύψῃς βαρυστένουσα ὑπὸ φρικτὴν ὀδύνην.

* * *

Ὁ πρώην τότε φίλος σου θὰ καταστῇ ἐχθρός σου,
Ἐχθρὸς δεινὸς ἀμείλικτος, δυνάστης τυραννός σου.
Καὶ μὲ χαρὰν ἀγρίαν
Θέλει σπαράσσει ἀπηνῶς τὴν πλάνον σου καρδίαν.

* * *

Ἕως οὗ τοῦ προσώπου σου τὰ ῥόδα μαρανθῶσι
κ' οἱ λάμποντές σου ὀφθαλμοὶ διὰ παντὸς σβεσθῶσιν
Ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν,
Ἐνῷ σὺ θὰ κατέρχεσαι σ' τοῦ τάφου τὴν ἀγκάλην,

* * *

Θὰ ἔλθω, σκωληκόβροτον καὶ παγετῶδες χῶμα
νὰ ῥίψω εἰς τὸ ἄλαλον καὶ ἄμορφόν σου πτῶμα
Ὡς τελευταῖον δῶρον,
τοῦ μίσους καὶ τοῦ ἔρωτος, πανύστατόν μου φόρον.

Ἐξ Ἄργους **Τάκης Ν. Πλατανίτης.**

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΣ

Ἔλεγε ποτὲ ὁ Γάμος, ὁ τοῦ Ἔρωτος υἱός,
πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα:
»Διατί σύ, πάτερ, χαίρεις ὡς Ὀλύμπιος θεός,
καὶ ἐμὲ μαστίζει θλῖψις πάσης ἄλλης ὑπερτέρα;

»Διατί πτερὰ σὺ ἔχεις καὶ πρὸς ἅπαντας φοιτᾷς,
Καὶ οἱ πάντες σ' ἀγαπῶσι,
καὶ ἐγώ... ἐργάτης εἶμαι καὶ κατὰ τὰς ἑορτάς,
καὶ οἱ φίλοι, δὲν γινώσκω, ἂν ἀπέθανον ἢ ζῶσι;

»Διατί, εἰπέ μοι τέλος, ἡ θεότης ἡ φαιδρά,
ἡ ἁγνὴ Ἐλευθερία,
πάντοτε εἰς τὰ χρυσᾶ σου ἐπικάθηται πτερά,
καὶ τὴν κατηφῆ μου ὄψιν φθείρει ἡ στυγνὴ Δουλεία;

»Καί, ἐν ᾧ υἱός σου εἶμαι, εἶμαι γέρων ἀληθῶς
καὶ σὺ εἶσαι νεανίας;
Καὶ ἀμέριμνος σὺ εἶσαι, εὔτολμος καὶ ἀγαθός,
καὶ ἐγὼ μεστὸς κακίας, φόβου καὶ ζηλοτυπίας;»

Ἐμειδίασεν ὁ Ἔρως καὶ τῷ εἶπεν: « Ὢ δειλὸν
καὶ μεμψίμοιρον παιδίον,
ὁ πατήρ σου ζῇ ὡς τέττιξ, κόσμους ὀνειροπολῶν,
καὶ τοῦ μύρμηκος σὺ ἔχεις τοὺς ἐπαίνους καὶ τὸν βίον!».

26 Ὀκτωβρίου 1883.

Σταμάτιος Α. Βάλβης

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Αἴνιγμα 330.

Ἀστὴρ ὑπῆρξα τηλαυγὴς τὸν Παρνασσὸν λαμπρύνων,
ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων.
Τὴν ἱεράν μου κεφαλήν, ἂν θέλῃς νὰ χωρίσῃς,
μέρος τότε τοῦ σώματος ἐξαίφνης θ' ἀπαντήσῃς.
Ἀπέσπασες τὰ σπλάγχνα μου; πρὸς μέγαν θαυμασμόν σου,
ἓν ὄρος χωρὶς ὄνομα βλέπεις ἐνώπιόν σου.

Αἴνιγμα 331.

Ἀρχαία ἀλλ' ὡραία εἶμαι χώρα τῆς Εὐρώπης,
ἄλλοτε βασιλευθεῖσα ὑπὸ τῆς σεμνῆς Ῥοδόπης.
Ἂν τὸ πρῶτον μ' ἀφαιρέσῃς εὐτελῆ κ' ἐσχισμένα,
θὰ ἴδῃς νὰ παριστάνω ἅπαντα τὰ ὑφασμένα.
Κ' ἂν τὴν λήγουσαν τονίσῃς
εἰς διάλεκτον χυδαίαν πνεῦμα θὰ μὲ καταστήσῃς.
Πλὴν πολλήν, ὅστις ποιήσῃ ἐκ τοῦ πνεύματός μου χρῆσιν
Ἀποβάλλει καὶ τὸν νοῦν του καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κρίσιν.

Πρόβλημα. 332.

Ἐρωτηθεὶς τις, πόσα γρόσια ἔχει ἐν τῷ κιβωτίῳ του, ἀπεκρίθη. Ἐὰν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀφαιρέσω τὸ $^1/_4$, ἐκ τοῦ ὑπολειφθέντος δὲ πάλιν λάβω τὰ $^4/_{15}$, μένουν τότε ἐν τῷ κιβωτίῳ μου γρόσια 5,500. Πόσα γρ. ἔχει;

Σμύρνη **Γεώρ. Οὐδενώτης.**

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 3ῳ φύλλῳ Αἰνιγμάτων.

323. Πρόβλημα = Ὄλγα

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Φιλάμμων ἐμμέτρως ὡς κάτωθι, ὁ κ. Μάριος Καράλης ὁ ἐπιμελέστατος μαθητὴς τοῦ Β' Γυμνασίου, ὅστις καὶ μακρὰν ἀπέστειλεν ἀλγεβρικὴν ἀνάλυσιν, ὁ κ. Β. Α. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνας, ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, καὶ ὁ κ. Ε. Φωτιάδης ἐκ Κερκύρας.

Λύσις ἐν Ἀκροστοιχίδι

Ὅταν ἤκουσα 'ς τὴν Φύσιν, ὅτι γράφ' ὁ «Κροταλίας»
Λύσιν ἔσπευσα νὰ εὕρω τοῦ λαμπροῦ προβλήματός του
Γράμματα δὲ παρατάξας, τῆς σεπτῆς μας βασιλείας
Ἀνεκάλυψα τὸ ἄνθος ἀντικρὺ τοῦ βλέμματός του.

Φιλάμμων.

324. Αἴνιγμα. Τὸ γράμμα Ξ.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Κ Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Κ. Ἀναστασίου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὶς Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Β. Α. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνης, ὁ κ. Ἰω. Καλαμβόκας ἐκ Μυκόνου, ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ε. Φωτιάδης ἐκ Κερκύρας, ἡ Δὶς Μαρία Λ. Καρυστινάκη ἐξ Ἄνδρου, καὶ ὁ κ. Γ. Οὐδινώτης ἐκ Σμύρνης.

325. Αἴνιγμα. Σαρκῶ—Σαρδῶ.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ἡ Δεσποινὶς Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἰω. Καλαμβόκας ἐκ Μυκόνου, ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ε. Φωτιάδης ἐκ Κερκύρας.

326. Αἴνιγμα. Ἄννα.

Ἔλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Κ. Μπάνος ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Κ. Ἀναστασίου ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὶς Μ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Β. Α. Πουρναρᾶς ἐκ Δημητσάνης, ὁ κ. Ἰω. Καλαμβόκας ἐκ Μυκόνου, ὁ κ. Π. Δ. Γιωτόπουλος ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ε. Φωτιάδης ἐκ Κερκύρας, ὁ κ. Ε. Βριώνης ἐκ Πειραιῶς, ἡ Δὶς. Μαρία Λ. Καρυστινάκη ἐξ Ἄνδρου, ὁ κ. Γ. Οὐδινώτης ἐκ Σμύρνης.

ΣΗΜ. Τὸ δῶρον θὰ λάβῃ ὁ κ. Μ. Βουτυρᾶς ἐκ Πειραιῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Ἀ. Δ. *Ἐρκυραν* Συνδρομή σας 5 ἔτους ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ν. Δ. Ν. *Βόλον.* Ἐπιστολὴ μὲ δύο συνδρομὰς καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Ἰ Β. *Βραΐλα.* Συνεστημένη μὲ τοκομερίδια ἐλήφθησαν Εὐχαριστοῦμεν, πολύ. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε — Γ. Π. *Βατελῆν.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. — Ἰ. Κ. *Βῶλον.* Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστάλη Ἀποστείλατε παρακαλοῦμεν συνδρομήν σας. — Ν. Δ. *Βῶλον.* Νέος συνδρομητὴς ἐνεγράφη. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐν παρόντι φύλλῳ Εὐχαριστοῦμεν. — Β. Α. Π. *Δημητσάναν.* Ὅσας λύσεις μᾶς ἀπεστείλατε, τὰς ἐδημοσιεύσαμεν. Ἀποροῦμεν.—Π. Κ. *Λευκωσίαν.* Δελτάριόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν ἐν ἐκτάσει. — Γ. Κ. *Λευκωσίαν.* Συνεστημένη ἐλήφθη. Γράφομεν. — Γ. Ι. *Σμύρνην* Ἔχει καλῶς. Σχετικῶς περὶ ὅλων σᾶς ἀπηντήσαμεν.—Ι. Γ. *Σμύρνην.* Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν, Ταχυδρομικῶς ἔχετε ἐπιστολὴν μ.κ. καὶ παραγγελίαν σας. — Κ. Β. *Μερσίναν.* Δελτάριον ἐλήφθη Ἀποροῦμεν ἐπὶ βραδύτητι. Παρακαλοῦμεν φροντίσατε συντόμως νὰ ἔχωμεν ἔμβασμά σας.—Σ. Μ. *Τρίπολιν.* Διεύθυνσις σας ἠλλάγη. — Γ. Κ. *Λουξόρ.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐν παρόντι φύλλῳ.— Ι. Π *Τάνταν.* Ἐπιστολὴ καὶ 32 φρ. ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Περαστικά. Γράφομεν. — Ν. Φ. *Πύργον* (*Βουλγαρίας*). — Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — Α. Μ. *Πρέβεζαν.* Ἐπιστολαὶ καὶ ποιημάτια ἐλήφθησαν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Γ. Γ. *Μεσσήνην.* Ἴδομεν τὰς περὶ γλώσσης σκέψεις σας, πλὴν δὲν ἀποδεχόμεθα ταύτας ἢ ὡς χρονογραφικὰς σκέψεις καὶ οὐχὶ ὡς ἀφετηρίαν μετατροπῆς πεποιθήσεων μας. Νεωτερισμὸς δὲν εἶναι ἐπαναφορὰ τῆς δημώδους,ἀλλὰ ἡ πρόοδος τῆς καθαρευούσης. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἂν ἀπετελεῖτε ἐν τῇ κοινωνικῇ δράσει *μοχλὸν κινητήριον* θὰ ἐσταματᾶτε πρὸ τῆς ὄντως τολμηρᾶς καὶ ἐπισφαλοῦς ἐνεργείας σας εἰς μετάδοσιν ἰδεῶν,τεινουσῶν ἴσως βραδύτερον εἰς μεταμέλειαν. Σκεφθῆτε,σκεφθῆτε ἀκόμη, διότι ἡ δημώδης μετὰ 50 ἢ 100 ἑκατὸν ἔτη δυνατὸν νὰ ᾖ οὐτοπία. Ἔχομεν δ' ἡμεῖς ἀφορμὴν νὰ γινώσκομεν τοῦτο ἐκ τοῦ ῥεύματος τῶν ἀναγνωστῶν τῆς καθαρευούσης, ὅπερ δὲν σταματᾷ πρὸ τοῦ ἀσθενοῦς τῆς δημώδους. — Δ. Π. *Λαμίαν.* ἀριθ. 40 καὶ 41 σᾶς ἀποστείλαμεν.— Γ. Δ. *Ἰσμαϊλίαν.* Χρυσοδέτους τόμους ἔχετε προσεχῶς. —Ν. Ν. *Βόλον.* Ἐλήφθησαν ἅπαντα. Ἀπηντήσαμεν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

Πρὸ τεσσαράκοντα αἰώνων, ἦτο γνωστόν, ὅτι τὸ ἤλεκτρον (κεχριμπάρι) προστριβόμενον ἀποκτᾷ τὴν ἰδιότητα νὰ ἕλκῃ ἐλαφρά τινα σωμάτια. Πλὴν ἡ πρώτη αὕτη ἀνακάλυψις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐγένετο ἀφορμὴ εὐρυτέρου μέλλοντος μετὰ πολὺν ἔτι χρόνον, ἀφοῦ μόλις ἐσχάτως ἐγένοντο αἱ σοβαραὶ ὄντως ἐφαρμογαὶ τῆς ἐπιστήμης ταύτης.

Ἤδη θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις

συνδρομηταῖς ριζικά τινα πειράματα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τῶν ἁπλουστέρων καὶ προχειροτέρων μέσων.

Ἓν φύλλον χάρτου ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο.

Ἐνώπιον οἱασδήποτε πυρᾶς, ἢ καὶ ἄνωθι λυχνίας τινος, θερμάνατε τεμάχιον ταινίας χάρτου, μέχρις οὗ ἀρχίσῃ νὰ πυρροῦται. Μετὰ τοῦτο τρίψατε αὐτὸν ζωηρῶς διὰ τῆς χειρὸς ἢ μᾶλλον διά τινος ψήκτρας καὶ θὰ καταστῇ κατάλληλος τότε νὰ ἕλκῃ μικρὰ ἐλαφρὰ σώματα, οἷον τεμάχια μικρὰ λεπτοῦ χάρτου, τρίχας πτερῶν κτλ.

Ἐὰν δὲ πλησιάσητε τὸν χάρτην σας εἰς τράπεζαν, τοῖχον, ἢ οἱονδήποτε στερεὸν ἀντικείμενον, θὰ ἑλκυσθῇ ὑπὸ τούτων, ἢ τέλος ἐὰν τοποθετήσητε αὐτὸν ἄνωθι τῆς κεφαλῆς σας, θὰ ἐγερθῶσιν αἱ τρίχες, ἐνῷ ταὐτοχρόνως θὰ δοκιμάσητε ταραχὴν ὁμοίαν πρὸς ἐλαφρὸν γαργάλισμα.

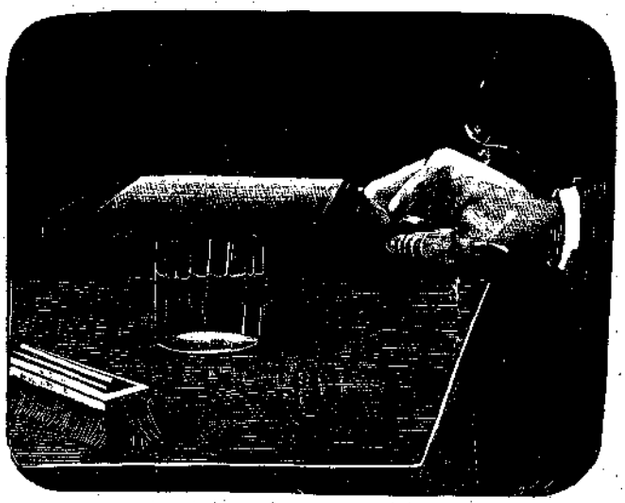

Πλὴν ὅμως δύνασθε ν' ἀπολαύσητε ἔτι μᾶλλον ἀξιοσημείωτα ἀποτελέσματα, τελειοποιοῦντες τὸ μηχάνημά σας.

Λάβετε ἓν ποτήριον, ἐκθέσατε αὐτὸ εἰς τὴν πυράν, ἕως οὗ καταστῇ ἐντελῶς ξηρὸν καὶ θέσατε αὐτὸ ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Λάβετε εἶτα πινακίδα, (ἀβάκιον ἢ δίσκον ὑάλινον) ἐντελῶς ξηρὰν καὶ θέσατε αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ποτηρίου εἰς τρόπον ὥστε νὰ κρατῆται ἐν ἰσορροπίᾳ.

Λάβετε τέλος ἓν φύλλον χάρτου, ὀλίγον μικρότερον τῆς πινακίδος, θερμάνατε αὐτὸ καὶ προστρίψατε ζωηρῶς διὰ ψήκτρας. Θὰ ἠλεκτρισθῇ τάχιστα, καὶ τότε θέσατε αὐτὸ ἐπὶ τῆς πινακίδος. Οὕτως ἔχετε κατασκευασμένην, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης ἠλεκτρικὴν συσκευήν, καὶ ἐὰν πλησιάσητε τὸν δάκτυλόν σας ἐπὶ τῆς πινακίδος, θὰ ἐκφύγῃ ἠλεκτρικὸς σπινθήρ, ὅστις θὰ ἦναι κατὰ τοσοῦτον ζωηρός, — καὶ ἡ σειρὰ τῶν ἀπολαμβανομένων οὕτω σπινθήρων θὰ εἶναι συνεχεστέρα — ἐφ' ὅσον ἡ ὕαλος καὶ ἡ πινακὶς ἔσωνται ξηρότεραι.

Ἐὰν δέ, ἐν ὥρᾳ τῶν ἀναπτυσσομένων ἀκτίνων, ἐπισκοτίσητε τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ κάμνετε τὸ πείραμά σας, αἱ ἀκτῖνες αὗται θὰ φαίνωνται ἐντελῶς λαμπυραί.

Φ. Π.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΑΡΧΑΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Λαμπροτάτην ἐκδρομὴν προπαρασκευάζει ὁ «Ἀρχαϊκὸς Σύλλογος» δι' Ἰσθμίαν, Ποσειδωνίαν καὶ Πόρον, καθ' ἣν ἐκτὸς τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν θὰ παρακολουθήσωσι καὶ ὅσοι ἄλλοι βούλονται. Ἐπὶ τῷ κατάπλῳ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Ἰσθμίαν, θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, εἰς δὲ τὴν Ποσειδωνίαν ἕτερον μέλος θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν μηχανικῶν αὐτῆς ἔργων. Ἡ ἐκδρομὴ θὰ διαρκέσῃ δύο ἡμέρας, θὰ παρατεθῶσι δὲ τρία γεύματα, θὰ διοργανωθῶσι λαχεῖα, θὰ παρακολουθήσῃ μουσικὸς θίασος κτλ. Ὅλα δὲ ταῦτα ἀντὶ μόνον δρ. 10-12. Εἰσιτήρια καὶ πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Φύσεως».

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ βιβλιοπώλου κ. Ἀν. Φέξη, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Τρ. Εὐαγγελίδου, ἡ **Ἱστορία τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας** ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς μέχρι τῆς σήμερον (1281—1894), μετ' εἰσαγωγῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγγραμμάτων **Δ. Κανδεμίρ, Χάμμερ, Τσιγκάζεν, Ἄλιξ, Δελαζόγκιέρ, Ζουανέν, Λαβέλλε, Τζεβάτ πασσᾶ κλπ.** μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους.

Τιμᾶται **6** δρ. διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. **6** διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Ὁμοίως ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Παναγ. Γ. Καστριώτου «**Οἱ Δελφοί**», ἤτοι ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ αὐτῶν περιγραφή, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νέων πηγῶν καὶ τῶν ἀνασκαφῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον, διότι ἐπιχέει οὐκ ὀλίγον φῶς εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς ἀρχαιολ. σχολῆς ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ὁ συγγράψας δ' αὐτὸ εἶναι ὁ μόνος κατάλληλος, ὅστις ἐδύνατο νὰ γράψῃ περὶ Δελφῶν ὑπὸ ἔποψιν ἱστορικήν, τοπογραφικὴν καὶ ἀρχαιολογικήν, ὡς διατελέσας ἔφορος αὐτῶν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΑΙ Δ. ΦΟΥΣΑΡΑ

Ἐν Χαλκίδι.

Ἐξαιρετικῆς τιμῆς καὶ διακρίσεως ἔτυχεν ἐσχάτως τὸ οἰνοπνευματοποιεῖον τῶν φιλοπροόδων κ. κ. Ν. Πανάγου καὶ Δ. Φουσάρα ἐν Χαλκίδι.

Ἔχοντες πεποίθησιν οἱ δραστήριοι ἐργοστασιάρχαι εἰς τὴν ἐξαίρετον ποιότητα τοῦ κονιὰκ τοῦ ἐργαστασίου των ἀπέστειλαν εἰς τὴν Βασ. Οἰτογένειαν κατὰ τὴν ἐκεῖθεν διέλευσιν αὐτῆς ἀριθμόν τινα φιαλῶν ἐκ τοῦ ἀγνοῦ προϊόντος των, ὅπερ, ὡς ἐμάθομεν, δοκιμασθὲν λίαν εὐηρέστησε καὶ ἐπηνέθη. Πάντες δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Ἰταλικοῦ ἀτμοπλοίου «Στρόμπολι» προμηθεύονται ἤδη κανιὰκ εἰς μεγάλας ποσότητος ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου, λίαν εὐχαριστημένοι καὶ ἐνθουσιασμένοι ἐκ τῆς ἐξαιρέτου ποιότητος αὐτοῦ.

Δι' ὅπερ ὁ πλοίαρχος ἔδωκεν εἰς τὸ κατάστημα καὶ ἔγγραφον σύστασιν, περιέχουσαν πολλοὺς ἐπαίνους διὰ τὸ κάλλιστον προϊὸν τοῦτο.

Χαίροντες διὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τοῦ Χαλκιδικοῦ Ἑλληνικοῦ προϊόντος, συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς ἀξιοτίμους τούτους οἰνοπνευματοποιοὺς καὶ εὐχόμεθα τὴν πλήρη εὐόδωσιν τῶν ἀγώνων των.

ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

«Η ΚΟΜΨΟΤΗΣ»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΟΥ

ΤΗΣ Α. Ε. ΤΙΤΟΥ ΠΑΣΣΑ ΧΕΚΕΧΥΑΝ

Πᾶς καλαίσθητος ἐπιθυμῶν ἔπιπλα στερεά, κομψὰ καὶ εὐθυνά, ἀπευθυνθήτω τῷ ἀνωτέρῳ καλλιτέχνῃ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας Δεββάνε, ὅστις ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐπισκευὴν παλαιῶν ἐπίπλων, τὴν διάταξιν καὶ διακόσμησιν θαλάμων, αἰθουσῶν χοροῦ κλ. κλ.

Στερεότης, καλαισθησία καὶ εὐθυνία διακρίνουσι τὸ κάλλιστον τοῦτο Ἐπιπλοποιεῖον.

Ἀλεξάνδρεια-Αἰγύπτου.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΑΒΟΡΙΤΟΥ

Ἐν Ἀθήναις

ΔΕΧΕΤΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Διὰ γάμους, βαπτίσεις, ἑσπερίδας, χορούς, ἑορτὰς κλ.

Εἰδικὴ κατασκευὴ *φοντὰν* ὑπὸ γάλλου τεχνίτου· ἐν γένει δὲ ἐργασία γαλλικῆς κατασκευῆς. Εὑρίσκονται ὅλα τὰ εἴδη τῶν εὐρωπαϊκῶν ποτῶν. Κομφέτα γαλλικὰ διὰ γάμους, *φοντάν, φρουΐ γλασέ, καραμελέ, πετὶ φοὺρ* καὶ διάφορα ἄλλα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ *ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 11.*

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ